

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
(δεύτερο τμήμα)
της 30ής Σεπτεμβρίου 2010

Υπόθεση F-107/05

Gergely Toth
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Κατάταξη σε βαθμό — Βαθμοί προβλεπόμενοι στην πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων — Τροποποίηση των κανόνων περί κατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων που επήλθε μετά τη δημοσίευση της προσκλήσεως για την υποβολή υποψηφιοτήτων — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Μεταβατικές διατάξεις — Εφαρμογή κατ' αναλογία — Άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Αναλογικότητα — Αρχή της χρηστής διοικήσεως»

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ, με την οποία ο G. Toth ζητεί: κυρίως, να ακυρωθεί, αφενός, η απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2005, με την οποία απορρίφθηκε η ένστασή του και, αφετέρου, η σύμβαση που υπεγράφη στις 17 Ιανουαρίου 2005, καθόσον με αυτήν ορίστηκε ο βαθμός του· επικουρικώς, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του καταβάλει αποζημίωση.

Απόφαση: Η απόφαση της Επιτροπής περί κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Α*6, δεύτερο κλιμάκιο, που παρατίθεται στο άρθρο 3 της συμβάσεως η οποία υπεγράφη στις 17 Ιανουαρίου 2005 για την πρόσληψή του ως έκτακτου υπαλλήλου, ακυρώνεται. Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρεμβαίνον υπέρ της Επιτροπής, φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό — Θέσπιση νέας διάρθρωσης σταδιοδρομιών με τον κανονισμό 723/2004 — Μεταβατικές διατάξεις σχετικά με την κατάταξη σε βαθμό

(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 5 §§ 1 έως 4· παράρτημα XIII, άρθρο 12 § 3· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, άρθρο 10, εδ. 2· κανονισμός 723/2004 του Συμβουλίου)

2. Δίκαιο της Ένωσης — Μεταβατικές διατάξεις — Στενή ερμηνεία

3. Υπάλληλοι — Αρχές — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Περιεχόμενο

1. Ελλείπει μεταβατικής διατάξεως στον κανονισμό 723/2004, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού (στο εξής: ΚΛΠ), προς καθορισμό της κατατάξεως σε βαθμό των εκτάκτων υπαλλήλων που προσλαμβάνονται μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού αυτού, την 1η Μαΐου 2004, βάσει προσκλήσεων για υποβολή υποψηφιοτήτων που δημοσιεύθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή, καθώς και ελλείπει συναφών εσωτερικών διατάξεων, μόνον το άρθρο 10, δεύτερο εδάφιο, του ΚΛΠ μπορεί να ληφθεί ως βάση για την κατάταξη αυτή.

Από το άρθρο 10 του ΚΛΠ προκύπτει ότι η διοίκηση διαθέτει διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον καθορισμό του βαθμού των εκτάκτων υπαλλήλων. Ελλείπει σχετικής εσωτερικής διατάξεως, η ευχέρεια αυτή περιορίζεται μόνον από την υποχρέωση προσλήψεως των εν λόγω εκτάκτων υπαλλήλων στον βαθμό που προβλέπει η πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων και από την ανάγκη τηρήσεως της δομής των κατηγοριών ή των ομάδων καθηκόντων που καθορίζει το άρθρο 5, παράγραφοι 1 έως 4, του ΚΥΚ.

Υπό τις συνθήκες αυτές, και στην περίπτωση που ο βαθμός τον οποίο προβλέπει η πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων έχει καταργηθεί, επιτρέπεται στο θεσμικό όργανο να εμπνευστεί από τη λύση που επέλεξε ο νομοθέτης κατά τη θέσπιση του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ και να εφαρμόσει κατ' αναλογία το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος αυτού, άρθρο σχετικό με την κατάταξη των υπαλλήλων που έχουν εγγραφεί σε πίνακα ικανότητας πριν από την 1η Μαΐου 2006 και προσλαμβάνονται μεταξύ 1ης Μαΐου 2004 και 30ής Απριλίου 2006.

(βλ. σκέψεις 55, 58, 59, 69, 73, 74 και 76)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: 28 Ιουνίου 2007, F-21/06, Da Silva κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-179 et II-A-1-981, σκέψεις 64, 68 και 79

2. Οι μεταβατικές διατάξεις πρέπει, καταρχήν, να αποτελούν αντικείμενο στενής ερμηνείας, η οποία δεν συμβιβάζεται a priori με εφαρμογή κατ' αναλογία. Ο αυστηρός χαρακτήρας της ερμηνείας δικαιολογείται από το ότι οι μεταβατικές διατάξεις παρεκκλίνουν από τους πάγιας αξίας κανόνες και αρχές που θα εφαρμόζονταν απευθείας στις επίμαχες καταστάσεις αν δεν υπήρχε το εν λόγω καθεστώς.

Αντιθέτως, αν δεν υφίστανται διατάξεις γενικής ισχύος, η διοίκηση μπορεί να εφαρμόσει κατ' αναλογία το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ χωρίς να παραβιάσει τη μεταβατική φύση του άρθρου αυτού.

(βλ. σκέψεις 71 έως 74)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 23 Μαρτίου 1983, 77/82, Πεσκέλογλου, Συλλογή 1983, σ. 1085, σκέψεις 11 έως 15· 5 Δεκεμβρίου 1996, C-267/95 και C-268/95, Merck και Beecham, Συλλογή 1996, σ. I-6285, σκέψεις 23 και 24· 12 Ιουνίου 2008, C-462/05, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, Συλλογή 2008, σ. I-4183, σκέψεις 53 και 54

ΓΔΕΕ: 19 Σεπτεμβρίου 2000, T-252/97, Dürbeck κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3031, σκέψεις 66 και 70

ΔΔΔΕΕ: προπαρατεθείσα απόφαση Da Silva κατά Επιτροπής (σκέψεις 64, 68 και 79)

3. Κατ' εφαρμογήν της αρχής της χρηστής διοικήσεως, η διοίκηση υπέχει την υποχρέωση, όταν αποφάινεται επί της καταστάσεως ενός υπαλλήλου, να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων που είναι ικανά να προσδιορίσουν το περιεχόμενο της αποφάσεώς της και, ως εκ τούτου, η παραβίαση της αρχής αυτής μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 85)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 16 Μαρτίου 2004, T-11/03, Afari κατά ΕΚΤ, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-65 και II-267, σκέψη 42

ΔΔΔΕΕ: 22 Μαΐου 2007, F-54/06, Davis κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-147 και II-A-1-797, σκέψη 92